

Čís. 3553.

Zpronevěry lze se dopustiti i na zboží, jež bylo pachateli původně prodáno a dodáno na pevný účet, dodatečně však, když již bylo jeho vlastnictvím, prohlášením podle § 428 obč. zák. (constitutum possessorium) přešlo opět do vlastnictví prodatele.

(Rozh. ze dne 2. července 1929, Zm I 173/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Písku ze dne 24. ledna 1929, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem zpronevěry podle § 183 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Neodůvodněna jest věcná námitka zmateční stížnosti, uplatňovaná s hlediska zmatku čís. 9 a) § 281 tr. ř. v tom směru, že prý nalézací soud nesprávně posoudil právní otázku, zda jde o zboží dané do komise s výhradou práva vlastnického, tedy o zboží svěřené ve smyslu § 183 tr. zák. čili nic. Zmateční stížnost má za to, že, ana firma P., jak rozsudek zjišťuje, prodala zboží obžalovanému na pevný účet a je také dodala (v listopadu 1927), takže obžalovaný se stal vlastníkem zboží, bylo prý vyloučeno a »právně nemožno«, by se strany dodatečně dohodly o tom, že si obžalovaný ponechá zboží, jež bylo již delší čas jeho vlastnictvím, v komisi, poněvadž prý nelze vzít do komise věc vlastní. Než zmateční stížnost přehlíží, že nalézací soud vyložil obsah korespondence mezi obžalovaným a firmou P. ve spojení se svědectvím zástupce firmy Ervína P-a v ten smysl, že mezi stranami došlo v květnu 1927 k novému ujednání, jehož podstatným obsahem bylo, že obžalovaný podrží zboží, které dosud měl jako věc vlastní, na dále jako věc cizí a svěřenou, že se tímto ujednáním uskutečnil převod vlastnictví z obžalovaného na firmu P. ve smyslu § 428 obč. zák. (constitutum possessorium), ježto, jak soud zjišťuje, »strany se dohodly na tom, že si obžalovaný ponechá látku v komisi od firmy, která si až do úplného zaplacení vyhradila vlastnické právo«. Třebaže tato věta není právnicky přesná, vychází z ní přece najevo, že došlo ke změně vůle stran, k usnesení a k prohlášení dosavadního vlastníka, obžalovaného jako zástupce, že příště držeti chce zboží jménem zašoupené firmy, že došlo k převodu vlastnictví prohlášením ve smyslu § 428 obč. zák. z obžalovaného na firmu P. Podle toho byla látka, když její vlastnictví dohodou stran přešlo zase na původního zcizitele a obžalovanému byla na dále ponechána v komisi s výhradou vlastnického práva pro firmu P. — obžalovanému svěřena ve smyslu § 183 tr. zák. Právní posouzení věci odpovídá správnému výkladu zákona.

Čís. 3554.

Telegrafy (zákon ze dne 20. prosince 1923, čís. 9 sb. z. a n. z roku 1924).

Pro skutkovou podstatu přečinu podle § 24 zákona jest lhostejno, zda byl pachatel vlastníkem stanice, zda byla stanice dohotovena či nehotová; nevyhledává se ani zatažení stanice ani zkrácení poplatku.

(Rozh. ze dne 2. července 1929, Zm I 215/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 28. ledna 1929, pokud jím byl obžalovaný zproštěn podle § 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro přečin podle § 24 odst. 1 zákona ze dne 20. prosince 1923, čís. 9 sb. z. a n. z roku 1924, zrušil rozsudek soudu první stolice v napadené části jako zmatečný a věc vrátil soudu nalézacímu, by ji v rozsahu zrušení znova projednal a o ní rozhodl.

Důvody:

Zmateční stížnosti, uplatňující důvody zmatečnosti čís. 5 a 9 a) § 281 tr. ř., jest přiznati oprávnění. Nalézací soud vzal za prokázano, že obžalovaný koupil radiovou stanici od J. Č-ého a že byl ochoten o ni požádati, jakmile mu Č. stanici postaví, a on se přesvědčí, že funguje; poněvadž však byl Č., jak soud dále zjistil, při budování anteny zdržen a obžalovanému znemožněno stanici přejmouti a jí vůbec nabýti, dospěl soud k přesvědčení, že obžalovaný stanici nepřevzal, že mu nenáležela, jelikož nebyla dohotovena, a že obžalovaný neměl ani úmyslu stanici neohlásiti a ji zatajiti, a neshledal z těchto důvodů skutkovou podstatu § 24 odst. 1 zák. ze dne 20. prosince 1923, čís. 9 sb. z. a n. z roku 1924. Právem vytýká zmateční stížnost tomuto odůvodnění, že vychází z nesprávného výkladu zákona, což činí rozsudek zmatečným podle čís. 9 a) § 281 tr. ř. Pro skutkovou podstatu přečinu podle § 24 zák. čís. 9/1924 je jen rozhodné, zda přechovával pachatel, nemaje k tomu úředního povolení, radiotelefonní stanici nebo její součástky, čili nic. Nezáleží na tom, zda byl vlastníkem stanice, zda ji převzal a zaplatil čili nic, nebo zda přechovával věc cizí; rovněž jest lhostejno, zda byla stanice dohotovena, či nehotová; pachatele neomlouvá, že chtěl stanici ohlásiti; rozhoduje, že ji neohlásil a bez úředního povolení přechovával, měl u sebe. V souzeném případě se však nalézací soud nevyslovil zřetelně a přesně o tom, zda obžalovaný přechovával součástky radiotelefonního zařízení, čili nic, maje omylem za to, že stačilo k vyvinění obžalovaného, že mu stanice nenáležela a že neměl úmyslu ji neohlásiti, po případě tajiti; již tento nedostatek zjištění rozhodné skutečnosti odůvodňuje, by byl rozsudek zrušen, poněvadž nelze za daného stavu věci rozhodnouti ve věci samé.

Chtěl-li však soud výrokem, že obžalovaný stanici nepřevzal, vyjádřiti, že jí u sebe neměl, jest jeho výrok neúplný a zmatečný podle čís. 5 § 281 tr. ř., poněvadž, kdyby si byl povšiml skutečností zjištěných výsledky řízení, byl by asi dospěl k jinému přesvědčení, než je v napadeném rozsudku. Potvrdilť totiž spoluobžalovaný Jaroslav Č., že stanici prodal obžalovanému asi 2 nebo 3 dny před svým zatčením, a že byl zatčen, když začal mu (t. j. v jeho bytě) stavěti antenu; obviněný sám doznal, že se doma přesvědčil, že stroj nefunguje, a podle obsahu trestního oznámení byla tato radiostanice i s párem sluchátek a s venkovskou

antenou dne 19. srpna 1927 četnickým strážmistrem V-em v bytě obžalovaného zabavena. Obě vytknuté vady odůvodňují, by bylo zmateční stížnosti vyhověno a uznáno, jak se stalo. K odvodu obžalovaného budiž podotčeno, že důvodem vydání trestních ustanovení zák. čís. 9/1924 byla snaha, by státní orgány měly v patrnosti všechny přijímací stanice bez rozdílu jejich technické úpravy, by se ve veřejném zájmu zabránilo případnému jejich zneužití, že tedy nebyl znak objektivní nebezpečnosti zneužití stanic zákonodárným důvodem k stanovení skutkové podstaty přečinu podle § 24 zákona (v odvodu se totiž popírá, že tento znak objektivní nebezpečnosti jest splněn i u krystalových stanic). Dále budiž připomenuto, že se k trestnosti činu nevyhledává ani zatajení stanice, ani zkrácení poplatku, takže by ani skutečná objektivní nemožnost zatajení, pokud se týče zkrácení poplatku nevylučovala použití § 24 zákona.

Čís. 3555.

Nejde o krádež dokonanou, nýbrž o pokus krádeže, když se okradená, zpozorovavší, že jí někdo sáhl do nákupní kabely a pohřešivší ihned dámskou kabelku, otočila a tím vyrazila pachateli kabelku z ruky. Lhostejno, že ani okradená nenabyla potom ihned faktické moci nad kabelkou, poněvadž pronásledovala vzdalujícího se pachatele v domění, že má kabelku ještě u sebe.

K dokonané krádeži podle § 171 tr. zák. se vyžaduje odnětí věci z cizí držby (by věc přešla v moc zlodějovu).

»Držbou« ve smyslu § 171 tr. zák. jest faktický poměr k věci, záležející v tom, že někdo má věc ve své moci tak, že s ní může podle libosti nakládati, a vyloučiti z takového nakládání s věcí osoby třetí.

Při nedokonané krádeži jest účinná lítost (§ 187 tr. zák.) vyloučena.

(Rozh. ze dne 2. července 1929, Zm II 75/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 31. ledna 1929, jímž byla obžalovaná podle § 259 čís. 3 tr. ř. zproštěna z obžaloby pro zločin krádeže podle §§ 171, 173, 176 II a) tr. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a uznal obžalovanou vinnou přestupkem nedokonané krádeže podle §§ 8, 460 tr. zák. a § 1 odst. (1) zákona ze dne 21. března 1929, čís. 31 sb. z. a n., jehož se dopustila tím, že dne 11. června 1928 v T. v úmyslu, by pro svůj užitek z držení a bez přivolení Růženy D-ové odňala cizí věci movité v úhrnné ceně 500 Kč nepřevyšující, totiž dámskou kabelku s 243 Kč, tyto věci z nákupní tašky Růženy D-ové vytáhla a tak předsevzala čin ke skutečnému vykonání krádeže vedoucí, při čemž čin však jen náhodou nebyl dokonán.

Důvody:

Rozsudek zjišťuje, že obžalovaná vytáhla na trhu Růženě D-ové z nákupní kabely dámskou kabelku s 243 Kč v úmyslu si ji присвоjiti,